

Christus' bereidheid en gewilligheid

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.

Openbaring 3:20

Deze woorden bevatten drie stukken. Ten eerste hoe genadig Christus Zich gedraagt jegens arme zondaren. U vindt dit in de zaak zelf, die tweeledig is, namelijk: Hij staat voor de deur en Hij klopt aan de deur. Het wonderlijke daarvan is dat Hij zegt: 'Zie, Ik sta' enzovoorts. Ten tweede bevatten deze woorden de schuldige plicht van zondaren en hoe zij zich hieromtrent moeten gedragen. Dit wordt uitgedrukt door een beding of een voorafgaande eis: 'Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen.' Hetgeen verder uitgebreid wordt door de samenvoeging van de plichten, namelijk horen én openen; dus niet alleen horen. Maar ook door de onbepaaldheid van de personen: 'indien iemand'; geen zondaar is door Christus uitgesloten dan hij die zichzelf uitsluit.

Het derde stuk is de troostrijke uitkomst van dit horen en opendoen. Dit wordt in drie bijzonderheden uitgedrukt, namelijk: Christus wil tot hem inkomen en wil met hem avondmaal houden en hij zal avondmaal of maaltijd met Christus houden.

Voordat ik tot een uiteenzetting van de leer kom, moeten eerst twee dingen aangeroerd worden: De verklaring van de woorden, die alle bij gelijkenis gesproken zijn; en het wegnemen van twee moeilijkheden.

Tot verklaring van de woorden moeten de volgende vragen beantwoord worden:

Welke deur wordt er in deze tekst bedoeld?

Een deur is feitelijk een in- en een uitgang van een huis. Zo was het met de deur waaraan Petrus klopte in Handelingen 12:13. Maar bij gelijkenis wordt het beeld soms toegepast op *Christus*. In Johannes 10:9 zegt Hij: 'Ik ben de Deur.' De hemel is ons paleis, Christus Jezus is de deur en Zijn verdiensten zijn de sleutel om die deur te openen. Soms wordt het ook toegepast op *het Evangelie*. In Handelingen 14:27 staat dat God 'de heidenen de deur des geloofs geopend had'. Door het Evangelie is er een onderlinge doorgang geopend, voor Christus om in ons te komen en voor ons om in Christus te komen. Het wordt ook wel toegepast op *het hart van de mens*, zoals in onze tekst. Nu, deze deur is in verschillende opzichten een geopende en een gesloten deur. Ten opzichte van de zonde en de satan staat deze deur gedurig open. Zondige begeerten komen er vrij en ongehinderd uit en zondige ingevingen komen er vrij in. Maar met betrekking tot Christus en tot de genade is zij een gesloten deur. Zij is gesloten door onwetendheid en gegrendeld door hardigheid en ongelovigheid. De mens, in zijn natuurstaat aangemerkt, heeft Christus niet binnenshuis, maar houdt

Hem buiten. Christus is er geen gast, maar een vreemde; de deur is voor Christus gesloten.

Wat wil het zeggen dat Christus voor de deur staat en dat Hij klopt?

Door Christus' staan voor de deur en Zijn kloppen worden drie dingen uitgedrukt. Ten eerste de bereidwilligheid van Christus om een zondaar wel te doen, om binnen te treden of binnengelaten te worden. Christus is duizendmaal bereidwilliger om tot u in te komen dan u bent om tot Christus in te komen. Hij staat voor de deur voordat u daar ook maar aan denkt. Ten tweede worden hierdoor Christus' ernstige verzoek en Zijn moeite en arbeid met een zondige ziel uitgedrukt. Hij komt niet alleen aan de deur, maar klopt ook op de deur. Hij klopt zo dat Hij de deur vaak openbreekt. Men wil Zijn komen en roepen niet horen en daarom klopt Hij. In de derde plaats ziet dit op Christus' lijdzaam uitzien naar het openen van de zondaar. Hij komt niet om dan terstond weer weg te gaan, noch vraagt Hij en gaat terstond weg, noch roept Hij en gaat terstond weg, noch klopt Hij en gaat terstond weg. Nee, Hij staat en klopt. Zijn staan voor de deur betekent Zijn voortdurende verdraagzaamheid en Zijn aanhoudende vlijt om ons zalig te maken. Zijn kloppen betekent Zijn ernstig aanhouden.

Wat houdt het kloppen aan de deur in?

In het algemeen is het kloppen aan de deur enig voorkomend, voorgaand, evangelisch en machtig werk van Christus, in en op de zondaar, dat de weg opent tot Zijn

genadige inkomst en Zijn binnenlaten in de ziel. Het is een werk waarin Christus alleen staat; een beginnend werk, een werk in en op de zondaar. God, zegt een zeker persoon, werkt vele dingen in ons zonder ons, waarin wij alleen lijdelijk zijn, en Hij werkt vele dingen in ons met ons, waardoor wij werkzaam gemaakt worden. De wil is goed gemaakt en verenigt zich met God, zijnde eerst met Hem verenigd. Maar dit kloppen, hoe het ook zij, is niet ons werk, maar het werk van Christus dat op ons en in ons is gewerkt.

Christus klopt in het bijzonder:

- a. door de *prediking* en verkondiging van de door Hemzelf volbrachte zaligheid voor ons, alsmede van de mogelijkheid dat zondaren daaraan deel krijgen en dan ook van de rechte wegen en middelen voor een zondaar om daaraan deel te nemen;
- b. door *aanbieding* van deze verkregen en verworven zaligheid en dat op de allergenadigste voorwaarden, zelfs zulke, dat niets een zondaar kan hinderen, dan alleen zijn eigen onwilligheid, tegenstreven en onachtzaamheid;
- c. door *verlichting*, om beide te mogen zien, de Goddelijke schoonheid daarvan en de noodzakelijkheid voor zondaren om die aan te nemen. ‘Gij kent Mij, en gij weet vanwaar Ik ben’, verweet Christus de Farizeeën.
- d. door *mededeling* van iets wat werkt op de wil van een zondaar om deze Christus en Zijn zaligheid te begeren en te omhelzen;
- e. door de zondige ziel te *bedreigen*. Is het dat deze wil wederstaan, is het dat deze niet vergaderd wil worden, is het dat deze niet wil openen, dan luidt de bedreiging:

‘Gij zult in uw zonden sterven. De toorn Gods blijft op u. Zie, uw huis wordt u woest gelaten.’

f. door *overreding*. Hierin is niet alleen een ingeving van een goede gedachte, maar ook een verandering van een boze, weerstrevende wil. De Goddelijke barmhartigheid heeft daarin en daardoor de wil van een zondaar zo bewogen dat hij nu tot Hem komt, geprikkeld in zijn hart door een groot mishagen aan zichzelf, nemende zijn toevlucht tot de genade in Christus, Die hij kort tevoren niet achtte of verachtte.

Wat wordt er te kennen gegeven door het horen van Christus' stem en het openen van de deur?

Ik versta onder het horen van Christus' stem en het openen van de deur drie dingen. Het is een luisteren naar hetgeen Christus spreekt en aanbiedt om er met ons over te spreken. Het is ook een geloof in hetgeen Hij spreekt, met een goedkeuring van Zijn Persoon en aanbieding. En het is een toestemming van de wil, die toelaat dat Christus in het hart inkomt en die Hem oprecht welkom heet.

Nu wat betreft de moeilijkheden:

Bevestigen deze woorden niet de vrijheid en kracht van een natuurlijke wil, zodat hij uit zichzelf bekwaam is voor Christus de deur te openen? Ik antwoord: Nee, de woorden zijn bij gelijkenis gesproken. De gelijkenis is, naar het oogmerk, alleen hierin gelegen: Wanneer een deur gesloten is en iemand naar binnen wil, dan moet er door de

ene partij geklopt en door de andere opengedaan worden. Zo is het ook als wij door Christus zalig gemaakt willen worden. Dan moet er zowel geklopt worden aan Christus' zijde als er moet geopend worden aan onze zijde.

Maar tot verder onderwijs: weet dat deze en dergelijke vermaningen aanwijzingen van onze plichten zijn en geen bewijzen van onze eigen bekwaamheid. Zij laten zien wat wij moeten en niet wat wij kunnen doen.

Deze vermaningen zijn overleveringen van sterkte, maar geen kennisgevingen van onze eigen sterkte. Christus helpt ons door Zijn gebod iets te doen. Evangelische vermaningen zijn zowel een kracht als een letter. Het zijn zowel werkzaam makende als onderwijzende woorden.

Het zijn aanwijzingen van hetgeen waar wij om moeten bidden en geen bewijzen van onze genoegzaamheid. God beveelt zulke dingen die wij niet kunnen doen, opdat wij zouden weten waarom wij Hem bidden zullen. Augustinus zegt terecht: 'Gods geboden gaan onze kracht te boven en daarom moeten wij Hem bidden, Wiens kracht Zijn geboden te boven gaat.' Daarom zegt diezelfde oudvader, alles zeer goed samenvattende: 'O mens, zie in het gebod wat gij behoort te doen; zie in de bestraffing dat het uw eigen schuld is dat gij het niet kunt doen; en merk in het gebed op waar gij sterkte moet krijgen om het te verrichten.'

Deze vermaningen zijn afbeeldingen van onze vereniging en geen blijken van onze neiging. Dat is: zij laten niet zien wat de wil van de mens van zichzelf vermag, maar liever wat gedaan wordt als de ziel en Christus aanvankelijk verenigd worden, dat Hij namelijk zeer gewillig is om in

te komen en dat wij ook gewillig zijn om Hem binnen te laten, Hem te ontvangen en te onthalen.

Er ligt nog een moeilijkheid in de woorden 'Indien iemand' enzovoorts. Is er dan een algemene en genoegzame genade die aan allen bewezen wordt? Ik antwoord: ik wil hier in deze vergadering aangaande deze moeilijkheid niet alles noemen. Alleen in enkele woorden wil ik dit zeggen: er is een algemeenheid van voorstelling of aanbidding, deze wordt enigszins toegestaan; en van dadelijke mededeling, deze wordt geloochend. Er is een genoegzaamheid die de mens alle verontschuldigungen beneemt en er is een genoegzaamheid tot bekering. Deze laatste valt alleen weinigen te beurt, de eerste is meer algemeen. Indien u spreekt van alle mensen, onbepaald, die in de wereld zijn geweest, of die er nu zijn, of die nog zullen komen, zo wordt het voorstel bepaald geloochend. Indien u spreekt van allen in de wereld van het Evangelie, dat zijn zij aan wie het Evangelie wordt gepredikt, dan is het toegestaan dat de gunstige aanbidding op een onbepaalde wijze algemeen is, en in ruime mate wordt aangeboden, als de mensen het maar opnemen en aannemen.

Uit deze tekst zijn voornamelijk vijf leerstellingen te onthouden:

- I. Dat Christus uitmuntend gewillig is om tot zondaren in te komen en om hen zalig te maken.
- II. Dat Jezus Christus lang op zondaren wacht en Zich in ernst grote moeite geeft om binnengelaten te worden.
- III. Dat de deur van het hart voor Christus moet worden geopend en dat Hij dan wil inkomen.

IV Hoedanig ook de staat en gesteldheid van de zondaar geweest is of is, zo hij maar opendoet, wil Christus de zijne zijn.

V Wanneer de ziel Christus het inkomen wil toestaan, dan zal daarop een zoete gemeenschap volgen tussen haar en Christus.

Wij zullen nu stilstaan bij het eerste punt:

I. Jezus Christus is uitermate gewillig en bereid om tot de zondaren in te komen om hen zalig te maken. 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.'

In de tekst en uit het voorgaande gedeelte van de brief aan de gemeente van Laodicea zijn vijf dingen die alle duidelijk de waarheid van deze stelling bewijzen.

1. De hoedanigheid van de personen

Indien u eerst de hoedanigheid van de personen aanmerkt voor wier deur Christus staat en klopt, dan waren zij maar een volk van uiterlijke schijn; er was weinig of helemaal geen kracht van godzaligheid in hen. In vers 15 staat dat zij noch heet noch koud waren. Een hoop louter geveinsden, of althans slechts belijders in de vorm naar het uitwendige aanzien. Zij waren een volk van grote inbeelding. In vers 17 staat dat zij zeiden: 'Ik ben rijk en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek.' Zij waren in geestelijk opzicht het meest gebrekkige volk. Zij bezaten nog voor geen penninkje goedheid, hadden geen enkel genadelampje, volstrekt niets. 'Gij zijt ellendig en

jammerlijk en arm en blind en naakt' (vers 17). Zij konden Christus het minste niet toebrengen, niets van enig belang was aan hen. Ja, alles wat zij hadden, was maar om een afkeer van te hebben en tot hun verachting. En deze geheel ellendige gesteldheid was nog ellendiger omdat zij niet wisten dat zij zo ellendig waren.

Zij waren zulke vermetele en tergende zondaren dat Christus genoeg werk had om hen klein te krijgen. Hij kon er haast niet aan voorbij om hen uit Zijn mond te spuwen (vers 16). Nochtans staat Hij voor hun deur en klopt Hij. Hij bedelt voor de deur van bedelaars. Barmhartigheid aanbidt de ellende, Gelukzaligheid de rampzaligheid, Rijkdom de armoede, het Licht de duisternis, de Algenoegzaamheid de naaktheid. Hij verzoekt deze arme, ellendige zondaren om van Hem goud te nemen, deze naakten om van Hem klederen te nemen, en deze blinde zondaren om van Hem ogenzalf te nemen (vers 18).

2. Het onderzoek van Christus

Indien u aanmerkt en overweegt het onderzoek dat Christus aan de zondaar doet, dan zou u wat de orde van doen aangaat, moeten denken dat de arme voor de deur van de Rijke moest komen en dat de zieke tot of om de Medicijnmeester moest gaan. Maar zie! Hier komt de Rijke nu voor de deur van de arme en de Medicijnmeester komt ongeroepen tot het huis van de zieke. Zij kwamen niet eerst tot Christus, maar Christus kwam eerst tot hen. Christus is niet alleen 'gekomen om zalig te maken', maar ook 'om te zoeken dat verloren was' (Luk. 19:10).

Christus komt de zondaar voor met Zijn vriendelijkheid en met hun zaligheid.

Wat de voortgang daarvan betreft, zien wij dat Christus *komt* aan de deur en dan *roept* voor de deur: ‘Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur’ (vers 18). Vervolgens *staat* Hij daar en neemt Hij noch het stilzwijgen van eenieder, noch elke versmading van Zijn aanbieding voor een antwoord. En dan *klopt* Hij op de deur door een luider en sterkere werking van Zijn Geest. Dit alles gebeurt opdat zij nog eens mochten willen horen en voor Hem opendoen en Hij zou inkomen.

3. De geringheid van de voorwaarden

Indien u de geringheid van de voorwaarden overweegt waarop Hij de hunne wil zijn: die zijn zo gering als zij maar kunnen zijn. Want Hij zegt: ‘Doe slechts de deur open en Ik zal inkomen en Ik zal de uwe zijn.’ U weet dat u gewoonlijk niet binnen kunt komen of de deur moet geopend zijn. Christus houdt de zondaar niets anders voor dan dit: ‘Open uw hart om Mij binnen te laten en te ontvangen.’ Hij houdt de zondaar niets meer voor dan hetgeen noodzakelijk is.

4. De onbepaaldheid van Zijn begeerte

Indien u Zijn begeerte overweegt: die is onbepaald. ‘Indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen.’ Het is alsof Hij zegt: ‘Ik zie niet op fouten die voorheen begaan zijn, noch op vorige geveinsdheid, opgeblazenheid, blindheid, boosheid en moedwilligheid. Om zulke en andere zonden zal Ik u niet

voorbijgaan. Ik weet dat sommigen onder u erger geweest zijn dan anderen, maar Ik wil over alles heen zien en tot eenieder van u inkomen. Zelfs de grootste zondaar onder u zal de zoetste Zaligmaker hebben, als hij de deur maar wil opendoen. Als hij Mij maar binnenlaat, zal Ik hem zalig maken.’

5. Zijn overtuigende en aantrekkelijke beweegredenen

Indien u Zijn overtuigende en aantrekkelijke beweegredenen overweegt: zij zijn vol zoetheid. Laat Mij maar binnen en Ik zal met u avondmaal houden, en gij met Mij. Zacheüs liet Christus binnen en de zaligheid nam ook intrek bij hem. Christus wil, waar Hij ook komt, een vrolijke maaltijd zijn. Indien wij Hem door het geloof binnenlaten, dan zal Hij met Zich brengen een geheel geestelijk leven, vrede en vreugde. Eenmaal zal Christus komen om te oordelen, maar nu komt Hij om zondaren zalig te maken.

Naast deze bewijzen uit de tekst, zijn er nog verscheidene andere dingen die ook bewijzen dat Christus buitengewoon gewillig is om in te komen en om zondaren zalig te maken, zoals:

a. Zijn daden en Zijn lijden voor de zondaren

Hij nam ons leven aan om ons het leven te brengen. Hij leidde Zijn leven om ons tot het leven te geleiden. Hij legde Zijn leven af om onze zielen in het leven te behouden. Hij kwam in de wereld om de zondaren zalig te maken (1 Tim. 1:15). Hij stelde Zijn leven voor Zijn schapen

(Joh. 10:15). Hij bood Zich aan om voor ons te leven en te lijden: ‘Zie, Ik kom’ (Hebr. 10:6,7). Ja, Hij werd geperst, totdat Hij het volbracht had. ‘Hoe word Ik geperst, totdat het volbracht zij’ (Luk. 12:50). Alsof Hij gezegd had: ‘O, gij zondaren, om uwentwil ben Ik in de wereld gekomen! Ik heb om uwentwil de lasteringen en de geselingen van de mensen en de toorn van God verdragen. Voor u hing Ik aan het kruis, voor u vergoot Ik mijn hartenbloed, voor u ben Ik in het graf gelegd en het is voor u dat Ik uit de doden weer opgestaan ben.’

b. Zijn belijdenissen

‘Ik ben niet gezonden dan tot de verloren schapen van het huis Israëls’ (Matth. 15:24). ‘Die gezond zijn, hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn’ (Matth. 9:12). ‘Hoe menigmaal heb Ik [u] willen bijeenvergaderen, gelijkkerwijs een hen haar kiekens’ enzovoorts. (Matth. 23:37).

c. Zijn nodigingen

‘O alle gij dorstigen, komt tot de wateren’ (Jes. 55:1). ‘Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt’ (Matth. 11:28). ‘Die wil, neme het water des levens om niet’ (Openb. 22:17).

d. Zijn bedreigingen

Waarom wilt gij tot Mij niet komen? Waarom wilt gij sterven? Ja, het blijkt ook uit Zijn heilige dwang, die Hij op zondaren uitoefent: ‘Dwingt hen in te komen tot de bruiloft.’

e. Zijn op- en aannemen van zondaren

Nooit heeft enig zondaar de deur geopend, of Hij is ingekomen. Nooit kwam er enig zondaar tot Hem, of hij werd door Hem aangenomen. 'Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37). Er is een verwerping op een negatieve of ontkennende wijze, die bestaat in een voorbijgaan; en er is een verwerping op een positieve of stellende wijze, die bestaat in een haten. Maar geen van beide is het deel van degenen die tot Christus komen. In de tekst staan twee ontkennende woorden, om alle vrees en redetwist weg te nemen: Ik zal hem geenszins niet, of niet uitwerpen.

f. Zijn mededogen met zondaren

Hij heeft mededogen met hen die tot nog toe de deur voor Hem gesloten houden; Hij weende over Jeruzalem, omdat zij de tijd van haar bezoeking niet wilde bekennen. Ook heeft Hij mededogen met hen die de deur voor Hem geopend hebben; hoe liep Hij om de verloren zoon te ontmoeten, hoe viel Hij hem om de hals en kuste hem! Niet één hard woord geeft Hij hem (Luk. 15). 'Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken en het rokende lemmet zal Hij niet uitblussen' (Matth. 12:20).

g. Zijn veelvuldig kloppen aan de deur

Hij klopt veelvuldig aan de deur, opdat wij de deur voor Hem zullen openen. Hij klopt op iedere deur bij de mens. Hij klopt aan het oor, dat eerste middel tot het bederf, door de prediking van het Woord. Hij klopt op de voordeur van het verstand van de mens, terwijl Hij dat verlicht

om het zijn eigen slechte en verloren staat buiten Hem te doen zien. Hij klopt op de kamerdeur, het geweten, door grote kwellingen en door wanhoop aan zelfverlossingen. Hij klopt op de deur van de binnenkamer, de wil en de bewegingen van het hart, door opmerkelijke opmonteringen, om niet langer tegen te staan, maar toe te geven en Hem te ontvangen. 'Komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven' (Jes. 55:3). Of, zoals Viega, Pareus en anderen van deze tekst zeggen: Hij klopt op de deur door de Wet, door kruis, door het licht dat in het Evangelie schijnt, door raadgeving en door aanblazing en hulp van de Heilige Geest.

b. Zijn lijdzaam wachten

Hoewel Hij niet dadelijk antwoord krijgt, houdt Hij niet op met kloppen. Ja, al is het dat Hij menigmaal afgewezen wordt, toch waagt Hij het steeds opnieuw met de zondaar. Na drie jaren wacht Hij nog een jaar met de vijgenboom. Hij strekt Zijn handen uit tot een tegensprekend volk. Dat wil zeggen, tot een volk dat de gehele dag zegt: 'Nee, nee!' (Rom. 10:21). En van Jeruzalem zegt Hij: 'Hoe menigmaal heb Ik [u] willen bijeenvergaderen' (Matth. 23:37). Hoeveel predikaties zijn er al door één dienaar gehouden om ons ertoe te bewegen ons hart voor Christus te openen? En wanneer die dienaar is gestorven of vertrokken, hoeveel predikaties zijn er dan nog meer door anderen gehouden? Hij heeft langer voor onze deur gestaan dan een dag en een nacht, langer dan een of twee weken en langer dan twintig of veertig jaren. Zou Hij alzo doen en niet gewillig zijn om in te komen en ons zalig te maken?

i. Zijn welsprekende en zielsroerende beweegredenen

Zijn beweegredenen worden enerzijds op een ontken-nende wijze uitgesproken: gij zult niet sterven, indien gij voor Hem opendoet. Anderzijds op een stellige wijze: gij zult het eeuwige leven hebben, indien gij voor Hem wilt opendoen. In Johannes 3 zijn de woorden verdubbeld. ‘Opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe’, staat er in vers 15 en in vers 16. ‘U vreest dat uw zonden u zullen verdoemen, maar doe Mij open en Ik verzeker u dat Ik op Mij zal nemen om aan God voor u te voldoen. En Ik zal u zeker-lijk bevrijden van Zijn toorn en van de verdoemenis.’ U vreest dat uw zonden de hemel voor u zullen toesluiten. O, vrees dan niet, open slechts uw hart om Mij te ont-vangen en Mijn bloed zal de hemel openen om u te ont-vangen.

j. Zijn genaderijke bepalingen die Hij voorstelt

Hij eist niets meer dan: ‘Doe Mij de deur open.’ Hij zegt niet: ‘Als Ik in u enige waardigheid vind, dan wil Ik in-komen.’ O nee. Hij heeft Zijn intrek in de onwaardigste harten genomen. De vrouw in Johannes 4:7 was een zeer onwaardig schepsel. Ten aanzien van de godsdienst was zij een onwetend en ongelovig mens. Ten aanzien van de zeden was zij een hoer. En ten aanzien van haar tegen-woordige toestand was zij uitermate verstokt; zij wilde Christus nog geen dronk koud water geven. Ja, zij was een zondares die met alle woorden die Christus sprak de spot dreef – en toch stoorde Christus Zich aan niets van dit alles. Zo was het ook met Paulus; hij was een gods-

lasteraar, hij was een bedrijver van onrecht, hij was een vervolger, enzovoorts.

Christus zegt ook niet: 'Indien Ik in u of aan u een heiligheid of een bevalligheid vind, dan pas wil Ik inkomen.' 'Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en zie, uw tijd was de tijd der minne; zo breidde Ik Mijn vleugel over u uit en dekte uw naaktheid; ja, Ik zwoer u en kwam met u in een verbond, spreekt de Heere HEERE, en gij werdt Mijne' (Ez. 16:8). 'Als Ik bij u voorbijging, zo zag Ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed: Leef; ja, Ik zeide tot u in uw bloed: Leef' (vers 6). O, merk hier eens op: 'Leef, leef, leef!' En dit was, toen u verkeerde in uw bloed, in uw bloed, in uw bloed. De gehele voorwaarde waar Christus op staat, is slechts deze: 'Kom, doe Mij open en ontvang Mij.'

Hij is ook gewillig deze voorwaarde in u uit te werken, want Hij heeft de dienst van het Evangelie ingesteld, opdat het Evangelie gehoord zijnde, een woord des geloofs zou worden (Rom. 10:17). Ja, Hij deed de deur in Lydia open, terwijl zij hoorde en acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd (Hand. 16:14).

Het openen van de deur voor Hem maakt Christus uitnemend verblijd. Wat was er een blijdschap toen de verloren zoon zich bekeerde. De vader zegt in Lukas 15:32: 'Men behoorde dan vrolijk en blijde te zijn; want deze uw broeder was dood en is weder levend geworden; hij was verloren en is gevonden.' Ook maakt het Christus uitmuntend dankbaar. Zie Mattheüs 11:25: 'Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen

voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard.' Het is alsof Hij zegt: 'O Mijn Vader, deze genade is zodanig dat Ik ze in Mijn hart niet kan houden, Ik moet ze noodzakelijk belijden en bekennen.'

Vraagt u: waarom zal toch Christus zo gewillig zijn om in de harten van zondaren in te komen en die zalig te maken? De redenen zijn in het kort deze:

1. Niet alleen omdat Hij de mensen boven alle andere schepselen liefheeft en Zijn ingewanden rommelen van mededogen en barmhartigheid.

2. Niet alleen omdat Hij Zijn Vader volkomen heeft gehoorzaamd; want om Zijns Vaders wil te doen, is Hij van de hemel nedergekomen. 'En dit is de wil Desgenen Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe' (Joh. 6:40).

3. Maar ook dit is het rechte oogmerk van Zijn Midde-laarsambt: de vereniging van Zijn Goddelijke en menselijke natuur in Zijn Persoon is geschied om God en ons te verenigen en om de Naam van Zijn Vader en Zijn liefde aan ons te openbaren (Joh. 17:26). Zijn begiftiging met de genade van vereniging en met de genade van de zalving is geschied om het werk van onze verlossing en zaligmaking te volbrengen. 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk dat Gij Mij gegeven hebt om te doen' (Joh. 17:4).

4. Het is de roem van Christus om dat te doen. 'Al het Mijne is Uwe, en het Uwe is Mijne; en Ik ben in hen

verheerlijkt' (Joh. 17:10). Hij verheerlijkt daardoor al Zijn eigenschappen, zoals Zijn barmhartigheid, vriendelijkheid, waarheid en kracht. Hij verheerlijkt daardoor al Zijn ambten: Zijn priesterlijk ambt, waardoor Hij zo bekwaam bevonden is om volkomen zalig te maken (Hebr. 7:25,26); Zijn profetisch ambt, waardoor Hij de weg der zaligheid kan openbaren, niet alleen in de oren, maar ook in de harten van de zondaren; en Zijn koninklijk ambt, waardoor Hij de deuren kan openen en kan ingaan als een Koning der ere (Ps. 24).

Vraagt iemand naar Titus, of naar andere broeders, wie zij zijn? Zij zijn afgezanten van de gemeenten en een eer van Christus (2 Kor. 8:23). Gelovige, bekeerde en zalig gemaakte zondaren zijn een eer van Christus, evenals zoveel lammen en zieken die genezen zijn, een eer van de medicijnmeester zijn.

Eerste gebruik

Tot bestraffing van allen die de deur voor Christus gesloten houden; voor een gewillige Christus, voor een zaligmakende Christus, voor een Christus Die daar staat en klopt. Tot bestraffing van hen die dezelfde blijven en niet willen luisteren naar Zijn geroep noch opendoen op Zijn kloppen. Deze mensen zijn schuldig aan de grootste zonde van deze wereld. Zij verachten de grootste, de lieflijkste en de enige zaligheid van hun zielen. Dit is alsof een zieke met geweld de deur gesloten houdt voor zijn dokter en alsof een verrader zijn deur vergrendeld houdt voor het pardon van zijn prins. O, denkt hier toch aan, gij

allen die Christus al zoveel jaren op uw deur hebt laten kloppen en niet hebt willen openen! De tijd zal komen dat u, evenals de dwaze maagden, ook op Zijn deur zult kloppen en dat Hij u dan niet zal willen openen.

Luister hiernaar, gij allen die uw deuren zo bereidwillig wilde openen voor iedere verzoeking, voor iedere zondige lust en op het kloppen van de wereld, maar nog nooit uw deuren geopend hebt om Jezus Christus binnen te laten. U zult wel voor een korte tijd uw wil hebben, maar ook God zal na enige tijd van u Zijn wil verkrijgen. Hij zal de deuren van uw gewetens met geweld losbreken en de deuren van de hel wijd openzetten voor al zulke zondaren die hun deur voor de zonde wilden openzetten en dezelve voor Christus sloten.

Het is billijk dat de zieke die de dokter en de medicijnen van zich weert, sterft. Waarom kermt u in de hel, gij verdoemde ziel? Was u in de wereld geen Christus aangeboden om u zalig te maken?

Tweede gebruik

Tot vermaning aan zondaren die in hun hart gevoelig en verslagen zijn of in hun eigen ogen verloren zijn. O, strijd om te geloven dat Jezus Christus bereidwillig is om in uw harten in te komen. Houd uw deuren niet langer gesloten, maar laat uw harten open zijn, opdat Christus mag inkomen om alle tranen af te wissen, om alle twijfelingen te beantwoorden, om het huis te reinigen en om uw wroegende gewetens te zuiveren en te stillen.

O, gedenk dat het Jezus Christus is Die de barmhartigheid vrij openstelt. Zonder Christus kon u de minste barmhartigheid niet verwachten; door Jezus Christus mag u de grootste hopen. Want aan de gerechtigheid is voldaan en de genadetroon staat nu open. ‘Dit is een getrouw woord en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben’, zei Paulus in 1 Timotheüs 1:15.

Gedenkt dat het Jezus Christus is Die onze gewetens in vrijheid moest stellen. Het huis is vol van gewoel, totdat Christus er binnentreedt. Zoals in het huis van Jairus; daar hoorde men niets anders dan geweel, totdat Christus daar inkwam en het dochtertje opwekte. Bij de pinksterlingen en de stokbewaarder was niets anders dan prikkeling en verschrikking, totdat het geloof de deur opendeed om Christus binnen te laten – en zo waren zij allen dadelijk zeer verblijd (Hand. 2:39 en 16:34). Die gouden Evangeliesleutel moet ontsluiten wat door de ijzeren sleutel van de wet toegesloten was.

O, strijd om te geloven dat Christus gewillig is om gebroken zondaren te helpen. En om u hierin te helpen, overweeg vier dingen:

1. Het is de deur van een verbroken hart waar Christus op klopt. Hij roept met name zulke zondaren toe: ‘Kom tot Mij.’ Zie, Hij roept u; open uw deur voor een gebroken Zaligmaker. O gij zondaar, die gebroken van hart bent, laat Mij maar inkomen! Ik heb olie om uw pijn te verzachten en Ik heb balsem om uw wonden te genezen. Een antwoord voor deze uw zonden vindt u in Mijn bloed, in

Mijn verdiensten en in Mijn genade. En Ik heb een Geest om uw ziel te wassen en te sieren. U kunt aan geen ding gebrek hebben dat Ik niet heb, noch kunt u enig goed begeren dat Ik niet vrijwillig aan u wil geven.

2. Jezus Christus is reeds door veel van uw deuren doorgebroken om u uit te lokken en bij u in te komen. Hij is doorgebroken door de deur van uw onwetendheid en door de deur van uw eigen inbeelding en door de deur van uw geweten. Er rest maar één deur: de deur van uw wil. Indien u maar gewillig bent om Hem te ontvangen, dan vraagt Hij niets meer.

3. Hoe sterker u bent om te geloven dat Christus gewillig is om in uw hart in te komen, hoe gewilliger uw hart zal zijn om voor Christus open te doen. Waarlijk, wanneer wij het nauwlettend bezien, is al wat een gekwelde ziel drukt de twijfel aan Christus' gewilligheid om haar zalig te maken. Meent u dat de grootheid van de zonden, gebrek aan diepere vernedering, gebrek aan heiligheid, de lange tegenstand, de veelheid van de zonden, de totale onwaardigheid enzovoorts de redenen zijn waarom Christus u niet wil zalig maken? Al deze bezwaren rijzen uit de verdenking alsof Christus niet gewillig zou zijn om zondaren zalig te maken.

Maar waarom blijft u hierin steken? Want indien Hij gewillig is om iemand zalig te maken, is Hij het om zondaren zalig te maken. Hij maakte nooit iemand zalig dan een zondaar. Geliefden, wie was er ongeschikt omdat hij een zondaar was? Moet Christus ons niet zalig maken, omdat wij het niet verdienen zalig gemaakt te worden? Moet Hij niet vol van genade zijn, omdat wij vol van

zonden zijn? O Heere, wie zou dan zalig gemaakt worden?

Heeft Hij de grootste onder de zondaren niet zalig gemaakt? De moordenaar aan het kruis, Paulus, een godslasteraar, de onkuise Maria Magdalena, de bloeddorstige Manasse, de sodomitische Korinthiërs en de Joden die Christus vermoord hebben?

4. Ten slotte, weet dat God Zich niet alleen vertoort tegen hen die vloeken, zweren, liegen en hoereren, maar dat Hij zeker ten hoogste vergramd is op de ongelovigen. De zonde van het ongeloof onteert en bedroeft Hem meer dan alle andere zonden.

Vraagt u: Maar wie kan hen helpen? Kunnen wij de deur opendoen? Nee, maar wij moeten de deur ook niet sluiten! Er zijn vier deuren waar u, indien u er vaak en menigmaal voor stond, de kracht zou verkrijgen om de deur van uw hart te openen, namelijk:

1. De deur van het bloed van Jezus Christus. Let daar meer op; dat bloed spreekt van goede en grote dingen voor een verbroken zondaar.

2. De deur van Gods vrije, volle en eeuwige verbond. Overdenk dat beter!

3. De deur van de Evangelieprediking. Luister daar veel naar!

4. De hemeldeur, door onophoudelijk bidden en wachten. O, laat nooit, nooit af van bidden. O Heere, o Heere! Gij Die roept, doe mij horen, Gij Die klopt, maak dat ik opendoe. Ja, doe Gij door Uw eigen Geest mijn deuren open, opdat de Koning der ere inga.